

PAULINUS is een Latijnse verkleinvorm van PAULUS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Afgeleid van het Griekse woord 'paulos' = 'klein' of 'gering'. Het tussenvoegsel '-in-' maakt er in het Latijn een verkleinvorm van.

*

Paulinus van Trier, Duitsland; 6e bisschop & martelaar; † **358**; feest **31 augustus**.

Net als zijn voorganger, Sint Maximinus, is hij waarschijnlijk afkomstig uit Aquitanië.

Wellicht kwam hij samen met Maximinus naar Trier.

Hij is het die het stoffelijk overschot van zijn voorganger in Silly gaat terughalen. Dat verliep - aldus de legende - niet zonder slag of stoot, want de plaatselijke bevolking wilde het graf van een heilige die zoveel wonderen verrichtte, niet kwijt. De gelovigen hielden dan ook de heilige plek bezet. Maar als bij heldere hemel brak er zo'n plotseling onweer los dat de verzamelde gelovigen een veilig heenkomen moesten zoeken. Dat was voor Paulinus het teken uit de hemel: hij maakte zich meester van de kostbare schat en wist die uiteindelijk veilig en wel naar zijn bisschopsstad over te brengen.

Hij was het niet eens met de keizer. Deze verbande hem naar het buitenland. Vijf jaar lang bracht hij er door in grote ontberingen en stierf in 358. Dat is de reden, waarom hij te boek staat als martelaar.

Hij werd opgevolgd door Sint Bonosus.

Het was bisschop Felix die - naar het schijnt in 396 - zijn stoffelijk overschot naar Trier terughaalde en in een cederhouten schrijn liet begraven op de noordelijke begraafplaats. In datzelfde jaar gaf de bisschop opdracht boven het graf een aan hem toegewijde kerk te bouwen. Zowel de plek als de relieken moeten - mede door de woelingen van de volksverhuizingen? - in vergetelheid zijn geraakt, want in 1072 wordt de crypte herontdekt, waarin hij tezamen met de resten van de eerste Triëse Martelaren was ondergebracht.

De in 1914 overleden Beissel schrijft: *'Buitengewoon belangrijke resultaten bood het recente onderzoek van het graf van Sint Paulinus van Trier. Men trof namelijk de houten schrijn aan, waarin het gebeente van de heilige sinds de 5e eeuw heeft gerust, alsmede een zilveren votiefplaat waarop ene Eleuthera verklaart dat zij de kosten voor de rijke inrichting van het graf voor haar rekening heeft genomen.'*

*

Paulinus van Nola (ook **de Barmhartige** of **de Genaderijke**), Italië; schrijver & bisschop; † **431**; feest **22 juni**.

Pontius Meropius Anicius Paulinus werd rond 353 in de Zuid-Franse stad Bordeaux geboren. Hij was een oom van Sint Melania de Jongere († 439; feest 31 december), huwde met een Spaanse vrouw, Theresia, erfde een vermogen aan grootgrondbezit en werd tot Romeins consul benoemd. Het was bisschop Delphinus van Bordeaux († 404; feest 24 december), die hem tot het christendom bracht. In diezelfde tijd stierf hun enig kind, een zoon: 390. Het echtpaar trok zich terug aan de Spaanse kant van de Pyreneeën. In 391 liet Paulinus zich dopen. Drie jaar later was hij al zo populair dat de bevolking van Barcelona hem dwong zich priester te laten wijden. Nu trok hij zich met zijn vrouw terug in het plaatsje Nola in de buurt van de Italiaanse stad Napels.

Vanaf dat moment leidde hij in de eenzaamheid een leven als kluizenaar. Intussen was hij met zijn vrouw Theresia overeengekomen, dat zij in onthouding zouden leven. Rond de gedachteniskapel van Sint Felix van Nola († ca 260; feest 14 januari) stichtte hij een kloostergemeenschapje. In 409 of 410 werd hij tot plaatselijke bisschop gekozen. Hij had veel zorg voor armen en hulpbehoevenden; ieder die een beroep op hem deed vond een open deur en open hart. Hierdoor verwierf hij de bijnaam 'de Barmhartige' of 'de Genaderijke'. Intussen leidde zijn vrouw een soort reitruithuis, een tehuis voor mensen die zich voor kortere of langere tijd wilden terugtrekken om in het gebed God te zoeken.

Hij liet een kathedraal bouwen ter nagedachtenis aan zijn heilige voorganger Felix van Nola. Ook de vijfendertig 'Carmina' (Gedichten) die hij naliet, zijn voor een deel aan Felix gewijd.

Paulinus stond in contact met een aantal grote bisschoppen van zijn tijd, zoals Ambrosius van Milaan († 397; feest 4 april), Martinus van Tours († 397; feest 11 november) en Augustinus van Hippo († 430; feest 28 augustus).

Toen de Goten op hun veroveringstochten ook Nola onder de voet liepen, namen ze Paulinus gevangen. Hij was zelfs bereid zichzelf uit te leveren om zo de gevangen genomen zoon van een arme weduwe vrij te kopen. Twintig jaar later stierf hij, diep betreurd door zijn gelovigen. Zijn relieken kwamen via overbrengingen naar Benevento en Rome in 1908 weer terug in Nola.

*

Paulus Apostel, Rome, Italië; apostel & martelaar; † **67**; feest **25 januari** (Paulus' bekering) & **29 juni** (tezamen met Petrus).

Met Petrus is hij één van de kopstukken van de Kerk. Beiden worden dan ook op dezelfde dag gevierd: 29 juni. Vanwege zijn grote ijver wordt hij wel 'de Apostel' genoemd.